

РЕШЕНИЕ

№ 43148

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7494** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал. 2 във връзка с чл. 16 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор И. З. от Софийска градска прокуратура (СГП) - отдел "Гражданско-съдебен надзор и административно-съдебен надзор" с искане за обявяване на нищожност на изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/19.07.2024г. на М. Х. Н. /М. Н. N./, [дата на раждане] в С., ЕГН [ЕГН] с посочен адрес [населено място],[жк], [улица], № 19, ет.8 ап.10.

В протеста се твърди, че на 29.05.2024 г. сирийският гражданин М. Х. Н. /М. Н. N./ подал заявление за издаване на свидетелство за управление на МПС с вх.№ 18508, като декларирал, че притежава чуждестранно СУМПС издадено от Р. И. с № D. издадено на 05.01.2024г. Във връзка с подаденото заявление е издадено българско СУМПС[ЕИК]/19.07.2024г. и същото е връчено на 30.07.2024г.

В хода на образувано досъдебно производство № 3М 158/2024 г. по описа на ГДНП, пр. пр. № 16805/2024 г. по описа на СГП, е била изготвена Експертна справка № 215/2024 г. от вещо лице в областта на криминалистиката в С.-ГДНП, с която е дадено заключение, че СУМПС с № D. издадено на 05.01.2024г, представено от лицето М. Х. Н. е изцяло неистинско. Предвид горното прокурорът от СГП моли съда да постанови решение, с което да се обяви за нищожен административния акт, изразен с действие на началника на отдел ОПП – СДВР по издаване на българско СУМПС №[ЕИК]/19.07.2024г.

В съдебно заседание СГП, редовно уведомена, не се представлява. Постъпило е писмено становище от прокурор С. Д., който моли да се даде ход на делото в негово отсъствие. Поддържа внесения протест и моли същия да бъде уважен.

Ответникът – началник на отдел "Пътна полиция" (ОПП) при СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява..

Заинтересованата страна - М. Х. Н., редовно уведомен, се явява лично и моли да му бъде позволено да ползва издадената му книжка.

Административен съд – София град, III отделение, 78 състав, като обсъди доводите на страните и след анализ на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 29.05.2024 г. сирийският гражданин М. Х. Н. /М. Н. N./ ЕГН [ЕГН] подал заявление за издаване на свидетелство за управление на МПС с вх.№ 18508, като декларира, че притежава чуждестранно СУМПС издадено от Р. И. с № D. издадено на 05.01.2024г./л.13/ Към заявлението приложил копие на СУМПС /л.15/. Във връзка с подаденото заявление е издадено българско СУМПС[ЕИК]/19.07.2024г. и същото е връчено на 30.07.2024г.

По повод постъпили материали по образувано досъдебно производство № 3М 158/2024 г. по описа на ГДНП е образувана пр. пр. № 16805/2024 г. за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от Наказателния кодекс. В хода на образувано досъдебно производство била изготвена Експертна справка № 215/2024 г. от вещо лице в областта на криминалистиката – служител на Сектор "Експертно – криминалистическа дейност" в Главна Дирекция "Национална полиция" при МВР /л.21/, в която е дадено заключение, че след извършено визуално и микроскопско изследване на чуждестранно СУМПС, издадено от Р. И., е установено, че СУМПС с № D., представено от лицето М. Н. N. е изцяло неистинско.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените с административна преписка документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл. 149, ал. 5 АПК не е ограничено във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Наведените от протестиращия прокурор основания за нищожност на административния акт са, че българското СУМПС е издадено при тежко нарушение на императивните норми на действащото право.

Компетентността на органа, който следва да извърши издаването на документ като процесния - СУМПС се определя от обичайното пребиваване на притежателя, съгласно чл. 11, § 5 от Директива 2006/126 на ЕП и Съвета. Съгласно чл. 12 от Директива 2006/126/ЕО "обичайно пребиваване" по смисъла на директивата, означава мястото, където дадено лице обикновено живее, тоест повече от 185 дни през календарна година, поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки, поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее.

Между страните не е спорно, че М. Х. Н. /М. Н. N./ има обичайно пребиваване на територията на Република България, а и твърдения в обратната посока не са застъпени в протеста, поради което

съдът приема, че българските национални власти и в частност началникът на О"ПП – СДВР е компетентен да се произнесе по искането за преиздаване на СУМПС.

Условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска при наличието на някоя от хипотезите на т. 1 – 3, а именно 1. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията; 2. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и е подписала споразумение с Република България за взаимно признаване и преиздаване на свидетелствата за управление на МПС; 3. страната, издала съответното свидетелство, е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Ш..

Подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 1, какъвто е конкретния случай, се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 или 7.

Така, за приложимостта на т. 1 следва да се провери дали е налице и втората предпоставка, визирана в разпоредбата, а именно дали издаденото от Република И. свидетелството отговаря на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.).

Съгласно т. 1 - 3 от Приложение 6 към Конвенцията за пътното движение, подписана във В. на 08.11.1968 г. националното свидетелство за управление трябва да отговаря на определените стандарти.

Към момента на подаване на Заявлението лицето е представило СУМПС издадено от чужда държава- Република И.. Видно е от приложената по делото Експертна справка № 215/2024 г., че представеното за изследване СУМПС с № № D., представено от лицето М. Н. N. е изцяло неистински документ т. е. никога не е било издавано или дори да е издавано, се представя неистинско такова. Чуждестранното свидетелство за управление на МПС, издадено от Република И. не изпълнява изискванията на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

Горните съображения обуславят извод, че началникът на О"ПП" е бил сезиран с искане за преиздаване на СУМПС, което не отговаря на изискванията на българското законодателство. Същият не е следвало да удовлетворява искането за издаване на българско свидетелство предвид противоречието със закона.

Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство – чл. 50, ал. 1 ЗБЛД. Управлението на МПС е правнорегламентирана дейност, за чието упражняване законодателят е поставил редица изисквания към водачите на МПС. Придобиването на правоспособност също е правнорегламентирано, а самата дейност представлява и източник на повишена опасност, тъй като всяко отклонение от законовите предписания за упражняването ѝ може да доведе до увреждания на живота и здравето на гражданите, както и на тяхното имущество и имуществото на държавата и общините. Издаването на СУМПС, удостоверяващо правоспособност да се упражнява тази дейност, без да са налице условията за това, е правно нетърпимо, доколкото дава възможност на лиц без надлежно удостоверена правоспособност да упражнява правнорегламентирана дейност, източник на повишена опасност. Наличието на СУМПС е предпоставка за последващото му преиздаване, без да се проверява дали водача притежава необходимите знания и умения за безопасното управление на МПС. В случая

допуснатото нарушение на материалния закон се явява с достатъчен интензитет, за да обуслови прогласяването на нищожността на волеизявлението на органа, разпоредил издаването на СУМПС. Съществуването на СУМПС, удостоверяващо правоспособност, без придобиването ѝ да е действително доказано, е правно нетърпимо, като това следва да бъде поправено чрез обявяване на волеизявлението на началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР, по повод на заявление вх. № 18508/29.05.2024 г., подадено от М. Х. Н. /М. Н. Н./, въз основа на което е издадено СУМПС № [ЕИК] от 19.07.2024, за нищожно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 78 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство №[ЕИК] от 19.07.2024 на М. Х. Н. /М. Н. Н./, [дата на раждане] в С., ЕГН [ЕГН].

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия: